

[Indenrigsministeren.]

Medlem og jeg i 1933 i fuld Forening gennemførte Ændringen i Amtsbeskatningen, hvor Venstre vandt den store „Sejr“ over mig i Behandlingen af disse Problemer.

Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg er enig med ham i hans almindelige Betragtning, at den kommunale Administration og de kommunale Byrders Fordeling ikke maa være saadan, at det opfordrer til uøkonomiske Handlinger, det bør ikke være saadan, at den ene administrerer, og den anden betaler, og her er det, at jeg har hævdet hele Tiden, og det vil det ærede Medlem ikke kunne bestride, at det Forslag, som her foreligger, ikke fører i den Retning, det ærede Medlem antyder.

Det ærede Medlem kom i denne Forbindelse ind paa sin gamle Kæphest om Uretfærdigheden i den mellemkommunale Refusion. Jeg tror ogsaa, der er Uretfærdighed deri, men jeg skal dog sige, at naar det ærede Medlem stadig taler om: hvad faar København, hvad faar de og de Bykommuner, og hvad betaler de og de Landkommuner, maa man erindre, at det, denne Ordning afløste, var en Tilstand, hvor disse Landkommuner betalte i Kraft af, at de var Forsørgelseskommuner, mægtige Millionbeløb baade til Københavns Kommune og de andre Bykommuner. Og det var Afløsningen af dette Forhold, nedarvet fra gammel Tid, at Forsørgelseskommuner betød saa og saa meget ud i Fremtiden, indtil den paagældende havde boet i en anden Kommune i mindst 5 Aar — det var Afløsningen heraf, som den mellemkommunale Refusion betød. Og det ærede Medlem har aldrig her i Tinget villet oplyse, hvor mange Millioner ogsaa de fattige Landkommuner tidligere betalte til Byerne paa denne Konto. Men i øvrigt, ud fra den Betragtning, der er det ærede Medlems, skulde han logisk set være glad for det Forslag, her foreligger, idet det vil medføre en Nedsættelse af den mellemkommunale Refusionspulje med en Trediedel, med ca. 25 Mill. Kr., og er Grundlaget for denne Refusionspulje uretfærdigt, da bliver i hvert Fald denne Uretfærdighed mindsket gennem Forslaget her.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram. Det ærede Medlem gentog alt, hvad han havde sagt ved anden Behandling om disse Forhold vedrørende den sønderjyske Amtsbeskatning, og herunder brugte det ærede Medlem ogsaa samme Udtryk; han sagde, at den sønderjyske Befolkning var imod dette. Det er en af de smaa Fejl, det ærede Medlem har —, jeg haaber ikke, det

er mange —, men det ærede Medlem lægger ofte den Fejl for Dagen, naar han taler om den sønderjyske Befolkning, at han føler sig som talende paa hele denne Befolknings Vegne; men det ærede Medlem ved nok, at dette ikke er rigtigt. Et mægtigt Flertal i Sønderjylland er utvivlsomt Tilhænger af den Ændring, jeg har foreslaaet. Jeg fæster mig ved det, fordi den Indstilling, som det ærede Medlem dér gav Udtryk for, ogsaa almenpolitisk, er saa overmaade skadelig. Det ærede Medlem føler sig som talende paa hele den sønderjyske Befolknings Vegne. Det ærede Medlem talte samtidig om Samarbejdet mellem Bonde og Arbejder, mellem Oppositionen og Regering. Men det er netop det, som har ødelagt saa mange Ting op gennem Tiderne og hindrer Samarbejde, at det Parti, det ærede Medlem tilhører, ikke kan komme bort fra de gamle Dage, hvor dette ærede Parti kunde sige, hvor Skabet skulde staa og ikke havde nødig at tage Hensyn til andre, men mente at have en Præferencestilling indenfor Landets Befolkning, mente i højere Grad at repræsentere Befolkningen, end andre gjorde. Den Dag disse Reminiscenser fra en Fortid, der ikke er mere, er forsvundet, kommer det Samarbejde, som det ærede Medlem lyste efter, af sig selv.

Angaaende selve de sønderjyske Skatteforhold skal jeg, for ikke at trække Mødetiden ud, henviser til den Redegørelse for min Opfattelse, jeg har fremsat i Landstinget, Landstingstidende Sp. 1615, hvor jeg har gjort Rede for disse Spørgsmaal, til Dels i Enkeltheder, og dels gjort Rede for de Bekymringer, vi i Indenrigsministeriet har haft med Hensyn til hele den skattemæssige Udvikling nede i Sønderjylland. Det Forslag, der her er stillet, er Udtryk for, at jeg tror, at den nuværende Tilstand paa dette Omraade vil, naar man drager Sammenligning mellem Skatteforholdene i Sønderjylland og i Vejle og Ribe Amter, vise sig at være skadelig i enhver Henseende for den sønderjyske Befolkning. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde fremsat dette Forslag efter Henstilling fra en Socialdemokrat eller en socialdemokratisk Organisation, jeg ved ikke hvilket. Det ved det ærede Medlem er urigtigt. Jeg har tidligere sagt, at hverken nogen Socialdemokrat eller Radikal fra Sønderjylland har henvendt sig til mig i denne Sag. Jeg vilde ikke have fundet det urimeligt, om det var sket, men da det ikke er sket, og jeg oplyser, at det ikke er sket, haaber jeg dog, at det ærede Medlem herefter vil tage dette til Efterretning. Alle disse Spørgsmaal har jeg drøftet, ikke blot i Landstinget, men